

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Πρόκληση 3

Εισαγωγή

Η Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής και Υπερκινητικότητας (ΔΕΠΥ) / Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) είναι μια διαταραχή που περιλαμβάνει δυσκολία στο να παραμείνετε συγκεντρωμένοι και να δώσετε προσοχή, δυσκολία στον έλεγχο της συμπεριφοράς και την υπερκινητικότητα.

Το ΔΕΠΥ είναι μια πάθηση που γίνεται εμφανής σε ορισμένα παιδιά προσχολικής και πρώιμης σχολικής περιόδου. Υπολογίζεται ότι μεταξύ του 3 και 5 τοις εκατό των παιδιών έχουν ΔΕΠΥ. Αυτό σημαίνει ότι σε μια τάξη από 24 έως 30 παιδιά, είναι πιθανό τουλάχιστον ένα να έχει ΔΕΠΥ.

Τα κύρια χαρακτηριστικά του ΔΕΠΥ είναι η έλλειψη προσοχής, η υπερδραστηριότητα και η παρορμητικότητα. Υπάρχουν τρεις υπότυποι του ΔΕΠΥ που αναγνωρίζονται από επαγγελματίες. Αυτοί είναι, ο κυρίως υπερκινητικός / παρορμητικός τύπος, που δεν δείχνει σημαντική έλλειψη προσοχής αλλά πρέπει να κινείται συνεχώς. Ο τύπος που δείχνει κυρίως έλλειψη προσοχής, αλλά που δεν παρουσιάζει σημαντική υπερκινητική-παρορμητική συμπεριφορά, και είναι οι λεγόμενοι ονειροπόλοι, και τον συνδυασμένο τύπο, που εμφανίζει τόσο την έλλειψη προσοχής όσο και υπερκινητικά-παρορμητικά συμπτώματα.

Πρόκληση 3

Τα παιδιά με ΔΕΠΥ σε όλο τον κόσμο βρίσκουν αρκετά δύσκολο το να ενσωματώσουν στρατηγικές προσοχής στην καθημερινότητα τους και να παραμείνουν επικεντρωμένοι σε ένα μόνο έργο για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς να μετακινηθούν από την καρέκλα τους. Επομένως, είναι απαραίτητο να τους παρέχουμε κάποια εφόδια, στα οποία μπορούν να μεταφέρουν το πλεόνασμα της ενέργειας τους προκειμένου να διατηρηθεί η εστίαση τους στις τρέχουσες δραστηριότητες. Για να ξεπεραστεί αυτό το ζήτημα, η κοινοπραξία του έργου ΝΚΔ πρόκειται να δημιουργήσει τις λεγόμενες 'stress balls' (μπάλες για την διαχείριση άγχους).

Προκλήσεις ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ (CREA IL BISOGNO)

Για να είμαστε πιο συγκεκριμένοι, το ΔΕΠΥ μπορεί να επηρεάσει περισσότερο από την προσοχή ενός παιδιού. Επηρεάζοντας την προσοχή, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο ολόκληρη τη μαθησιακή διαδικασία και περαιτέρω στην κοινωνική ζωή του παιδιού.

Στο "Young Social Makers", θέλουμε να δοκιμάσουμε τη φαντασία μας για να επιτύχουμε το σκοπό μας, αφού λάβουμε υπόψη τα χαρακτηριστικά του ΔΕΠΥ και τις ανάγκες ενός ατόμου με ΔΕΠΥ.

Η ιστορία

Ο Φίλιπ είναι 12 ετών και έχει διαγνωστεί με ΔΕΠΥ στην ηλικία των 7 ετών. Πηγαίνει στο γυμνάσιο.

Λόγω της κατάστασής του, το να μένει καθισμένος στην καρέκλα για μεγάλα χρονικά διαστήματα είναι πραγματικά δύσκολο για αυτόν, επίσης είχε αρκετά προβλήματα στο να παραμένει συγκεντρωμένος στο σχολείο, να διαβάζει και να κάνει τις εργασίες του στο σπίτι καθώς και να συμβαδίζει με την υπόλοιπη τάξη.

Επιπλέον, αισθάνεται πάντα ανήσυχος και ενεργός, αλλά εξαναγκάζεται να κάθεται σε μια καρέκλα στην τάξη, δεν έχει την ευκαιρία να απελευθερώσει το πλεόνασμα της ενέργειάς του, γεγονός που τον αναγκάζει να κινείται συνεχώς στην καρέκλα και να παίζει με όλα τα πράγματα που βρίσκονται στο θρανίο του.

Οι δάσκαλοι δεν του επιτρέπουν να σηκώνεται ή να περπατά μέσα στην τάξη και στο σπίτι έχει μόνο ένα μικρό δωμάτιο με τον μεγαλύτερο αδελφό του, στο οποίο η μετακίνηση δεν είναι τόσο εύκολη.

Αυτή η κατάσταση είναι αρκετά συνηθισμένη με άλλους μαθητές με ΔΕΠΥ, όπου αισθάνονται αναγκασμένοι να παραμείνουν ήρεμοι, αλλά πρέπει να απελευθερώσουν το πλεόνασμα της ενέργειας τους με κάποιο τρόπο, προκειμένου να αισθάνονται πιο χαλαροί και να βελτιώσουν τις σχολικές τους επιδόσεις.

Είναι, χωρίς αμφιβολία, μια μεγάλη πρόκληση για έναν κοινωνικό δημιουργό.